

Отримані результати можуть бути використані для оцінки стану агроценозів.

Література

1. Радіаційний стан зони відчуження в 2002 році В.В. Деревець, С.І. Кіреєв, С.М. Обрізан та ін. Бюлетень екологічного стану зони відчуження. Київ: “Чорнобильінтерінформ”, травень 2003. № 1 (21). С. 3–33.

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ДЕГРАДАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ҐРУНТІВ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ІЛЬІНА В. Г., ПРИЛОЖЕНКО А.В.

Одеський державний екологічний університет

nastyaboliukh14@gmail.com

Житомирська область розміщена в північно-західній частині України і займає близько 3 млн га (2982,7 тис. га) площі. Антропогенне навантаження на навколишнє природне середовище протягом багатьох десятиріч спричинило значну техногенну ураженість екосфери України, в тому числі і в Житомирській області [1].

Найбільшу загрозу для фізичної структури ґрунтів і земель представляють ерозійні явища. Основний ареал поширення дефляційних процесів в Житомирській області – рівнинна територія зони Полісся із значними площами піщаних і супіщаних ґрунтів, сформованих на глибоких пісках. Площа таких земель сягає 114,5 тис. га, а загальний відсоток дефляційно небезпечних ґрунтів досить великий (40 %) [2].

Для аналізу деградаційних процесів була використана інформація про основні прояви останніх у різних зонах Житомирської області за період з 2013 по 2019 роки. На рисунку 1 наведено екологічний стан орних земель області за проявом деградаційних процесів.

Ці дані свідчать, що перезволоження земель має найбільшу питому вагу серед деградаційних процесів (60 %), що являється додатковим чинником ризику у зв'язку з радіоактивним забрудненням Поліських територій.

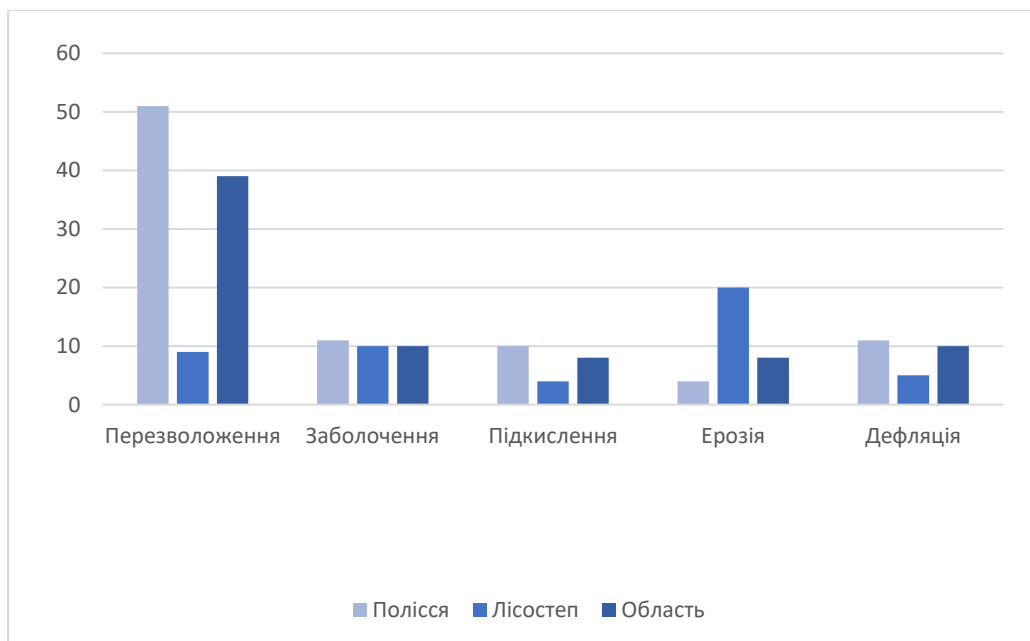

Рисунок 1 – Екологічний стан орних земель області за проявом деградаційних процесів

Висновок щодо деградації ґрунтів підтверджують результати агрохімічних обстежень. Найбільший вміст гумусу в ґрунтового покриві ріллі встановлено в межах 2,5%. Помітне зниження його відбулося в останні десятиріччя. Ця тенденція продовжується і в останній період. У результаті вміст гумусу на даний час, порівняно з вихідним, знизився відповідно в зоні Полісся в 1,27 рази, в зоні Лісостепу – в 1,17 і в ґрунтового покриві області – в 1,2 рази.

Через дію різних природних, а здебільшого антропогенних факторів, на значній площі території Житомирської області, й насамперед на землях сільськогосподарського призначення, спостерігається погіршення якісного стану ґрунтового покриву з низькими показниками природної родючості у Поліській частині області (рис. 2).

Як засвідчують результати аналізу, призупинити деградаційні процеси в агроландшафтах області можливо, лише запровадивши цілий комплекс організаційних, агротехнічних, агрохімічних, гідротехнічних й інших заходів, та при науково-обґрунтованих підходах до вирощування різних сільськогосподарських культур на цій території.

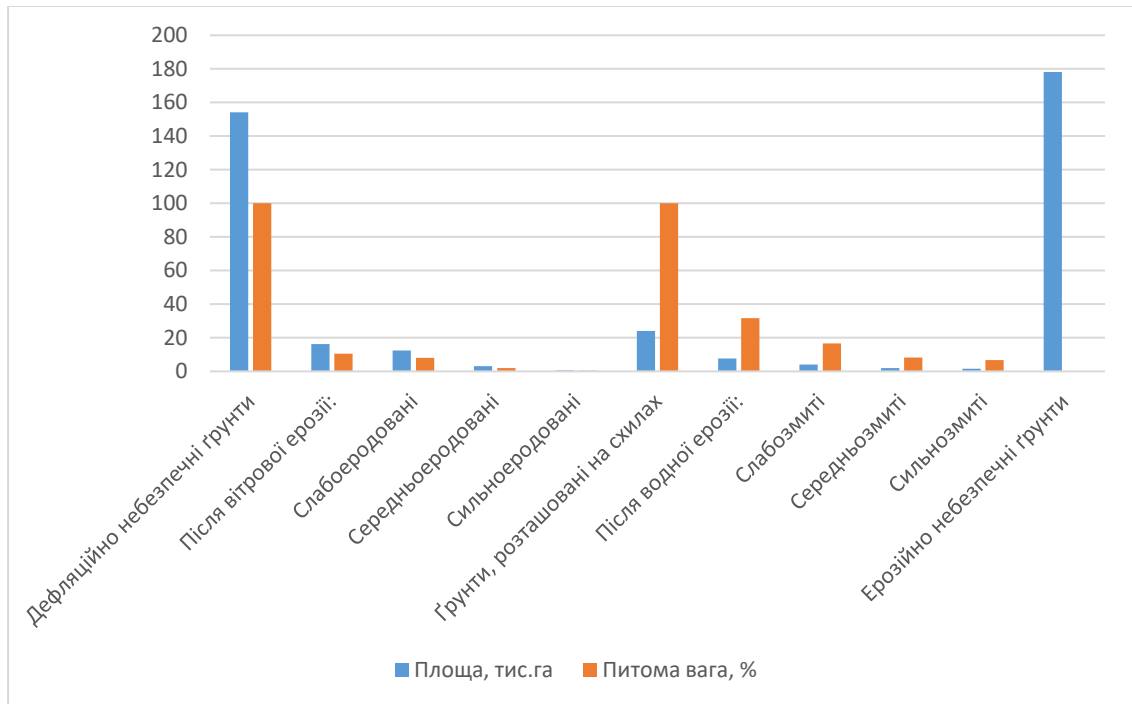

Рисунок 2 – Площа ерозійно-небезпечних ґрунтів зони Полісся

Отримані результати будуть використані у подальшому для моделювання деградаційних процесів у ґрутовому покриві Житомирської області.

Література

1. Адаменко О.М., Рудько Г.И. Основы экологической геологии. Київ, 1995. 211 с.
2. Барановський В.А. Екологічна географія і екологічна картографія. Київ: Фітосоціоцентр, 2001. 252 с.

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ҐРУНТІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ВІННИЦЬКОЇ ОБДАСТІ ЗА ВМІСТОМ ГУМУСУ

ІЛЬІНА В. Г., ДУМАНСЬКА О. Р.
Одеський державний екологічний університет
Olena11d@gmail.com

Територія Вінницької області є основною з вирощування сільськогосподарських рослин, тому оцінка якості ґрунтів є дуже актуальною